

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

červen 2016

V SÍTI BRANKÁŘE. Samaritán Open i letos prověřil rychlé nohy a přesné střely lidí bez domova. Právě oni se utkali v tradiční sérii fotbalových zápasů. V týmu Charity Olomouc však zabojovala i jedna dívka. „Chlapi, dejte si pozor na tu holku. Je fakt dobrá. A ať jí neublížíte!“ napomínal ostatní jeden z protihráčů. Byl oblečený v dresu Armády spásy Krnov. Více si přečtete na str. 10.

Foto: Eva Štefková, Charita Olomouc

obsah

Duchovní slovo:

Laudato sii.....2

Zprávy z arcidiecéze:

Noční prohlídka kaple: křížovou cestou za milosrdenstvím.....2

Na návštěvu charitních pracovníků se senioři v olomoucké arcidiecézi těší.....3

Tématem časopisu Rodinný život 3/2016 jsou Osvojené děti.....4

Charita se zapojila do operačního programu FEAD.....4

Hospic Sv. Kopeček Olomouc:

Desítky lidí se vydaly do Hospice na Sv. Kopečku. Zavzpomínat...5

Rekonstrukce Hospice na Sv. Kopečku je dokončena Stála 10 milionů.....5

Z farních a oblastních Charit:

Holešov, Hranice, Nový Hrozenkov, Olomouc, Uherský Brod, Uherské Hradiště, Valašské Klobouky, Vsetín, Zlín.....6

Humanitární pomoc:

Veletrh vědy a výzkumu 2016: na vlastní kůži uprchlíkem.....23

MISE NA UKRAJINĚ - zápisky z cesty III.....23

DUCHOVNÍ SLOVO

*Milí charitní spolupracovníci,
v následujících řádcích se z Encykliky Laudati dočtete, co je
o vztahu člověka a přírody napsáno v Bibli.*

66. Texty o stvoření v knize Geneze podávají symbolickým a vypravěčským způsobem hluboké učení o bytí člověka a jeho dějinách. Z těchto příběhů plyne, že lidská existence se zakládá na třech těsně souvisejících a základních vztazích: k Bohu, k bližnímu a k zemi. Podle Bible byly tyto tři životní vztahy zlomeny nejenom z vnějšku, ale také v našem nitru. Tímto zlomem je hřích. Harmonie mezi Stvořitelem, lidstvem a celým stvořením byla zničena, protože se nám zachtělo stanout na Božím místě a odmítli jsme se považovat za omezená stvoření. To znetvořilo také povahu příkazu podmanit si zemi (srov. Gn 1,28), obdělávat ji a střežit (srov. Gn 2,15). Výsledkem bylo, že původně harmonický vztah člověka k přírodě se přetvořil na konflikt (srov. Gn 3,17-19). Proto je důležité, že harmonie, kterou svatý František z Assisi prožíval se všemi tvory, byla rozpoznána jako uzdravení onoho zlomu. Svatý Bonaventura říká, že skrze všeobecné smíření se všemi tvory byl František do určité míry vrácen do stavu původní nevinnosti.[40] Daleko od tohoto vzoru se dnes projevuje hřích v plné svojí destruktivní moci ve válkách, v různých formách násilí a špatném zacházení, opouštěním těch, kdo jsou nejvíce křehcí, a v útocích proti přírodě.

67. Nejsme Bůh. Země nás předchází a byla nám dána. To nám umožňuje odpovědět na obvinění, které bývá vznášeno proti židovsko-křesťanskému myšlení. Tvrdí, že příběh Geneze, který vybízí k podmanění země (srov. Gn 1,28), prý upřednostňuje neurvalé vykořisťování přírody, protože podává obraz člověka jakožto panovníka a ničitele. To není správný výklad Bible, jak ji chápe církev. Ačkoli je pravdou, že křesťané občas vykládali Písmo nesprávně, dnes je třeba důrazně odmítnout úsudek, podle něhož z toho, že jsme stvořeni k Božímu obrazu, a z příkazu podmanit si zemi, lze odvozovat absolutní vládu nad ostatním tvorstvem. Je důležité číst biblické texty v jejich souvislosti a se správnou hermeneutikou, a pamatovat, že nás vybízejí „obdělávat a střežit“ zahrady světa (srov. Gn 2,15). „Obdělávat“ znamená orat či pracovat na půdě, „střežit“ znamená chránit, opatrovat, hájit, zachovávat, bdít. Je v tom zahrnut vztah odpovědné vzájemnosti mezi člověkem a přírodou. Každé společenství může brát z darů země to, co potřebuje k vlastnímu přežití, ale má také povinnost chránit ji a zaručovat nepřetržitost její plodnosti

pro budoucí generace. Země v posledku „náleží Hospodinu“ (Žl 24,1), Jemu patří „země i vše, co je na ní“ (Dt 10,14). Proto Bůh odmítá každý nárok absolutního vlastnictví: „Země se nesmí prodávat natrvalo, neboť patří mně. Vy jste pro mne jen cizinci a přistěhovalci.“ (Lv 25,23).

68. Tato odpovědnost k zemi, která náleží Bohu, v sobě zahrnuje, že člověk obdařený inteligencí bude respektovat zákony přírody a delikátní rovnováhu mezi bytostmi tohoto světa, „neboť on rozkázal, a byly stvořeny! Umístil je na věčné časy, vydal zákon, který nepomine“ (Žl 148,5b-6). Z toho vyplývá skutečnost, že biblické zákonodárství předkládá člověku různé normy nejenom ve vztahu k jiným lidem, ale také ve vztahu k ostatním živým bytostem: „Nebudeš jen přihlížet, když na cestě padne osel tvého bratra nebo jeho býk. Narazíš-li na své cestě na ptačí hnízdo s holátkou či vejci, na kterémkoli stromě nebo na zemi, a matka bude pečovat o holátka či vejce, nezmocniš se matky spolu s mláďaty“ (Dt 22,4-6). V tomto smyslu není odpočinek sedmého dne žádán jenom po člověku, ale také „aby si odpočinul tvůj býk i tvůj osel“ (Ex 23,12). Tak si uvědomujeme, že Bible nezavdává podnět k panovačnému soustředění člověka na sebe nestarajícímu se o jiná stvoření.

69. Můžeme zodpovědně užívat věci a jsme povoláni uznat, že ostatní živé bytosti mají hodnotu před Bohem, „chválí ho a velebí ho už jen tím, že existují,“[41] neboť Pán se těší ze svého díla (srov. Žl 104,31). Právě pro svoji jedinečnou důstojnost a proto, že je obdařen inteligencí, je člověk povolán respektovat stvoření s jeho vnitřními zákony, poněvadž „Pán moudře založil zemi“ (Př 3,19). ...Katechismus poukazuje na zvrácené soustředění člověka na sebe velice zpříma a důrazně: „Každý tvor je svým vlastním způsobem dobrý a dokonalý... Různí tvorové, které Bůh chtěl v jejich vlastním bytí, jsou každý svým způsobem odleskem nekonečné Boží moudrosti a dobroty. Proto každý člověk, aby se vyhnul nezřízenému užívání věcí, které pohrdá Stvořitelem a přináší zhoubné následky lidem i jejich prostředí, má respektovat dobrotu, jež je každému stvoření vlastní.“[43]

Přeji Vám a vyprošuji, abyste čas dovolené a prázdnin prožili v přátelském souladu s bližními, sebou samými, přírodou a v ní poznávali moudré a láskyplné Boží stopy, které Vás dovedou blíž k němu samotnému.

P. Bohumír

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Noční prohlídka kaple: křížovou cestou za milosrdenstvím

Rozeznít rákosí vrůstající do bronzového svatostánku kaple Božího milosrdenství a světlo, které z něj vyzářuje, nechat posvítit na cestu životem. I tímto překvapí prostory kaple na nádvoří Arcidiecézní charity Olomouc (ACHO). 10. června se o tom přesvědčili návštěvníci Noci kostelů. Kromě komentované prohlídky na ně v kapli čekalo i zamyšlení nad milosrdenstvím – láskou bez podmínek. Za fotografiemi, kte-

ré přibližují činnost Arcidiecézní charity Olomouc, se lidé vydali do kostela sv. Anny.

Kaple Božího milosrdenství, tedy Caritas, byla na adrese Křížkovského 6 požehnána arcibiskupem Janem Graubnerem v září roku 1999. Její vznik inicioval první ředitel ACHO Jindřich Suchánek. Právě on seznámil o Noci kostelů příchozí s detaily, symboly a nejrůznějšími za-

jímavostmi vepsanými do prostoru kaple. „Na boční stěně kaple se nachází čtrnáct malých křížků, které vedou od hlavního vstupu k oltáři. Tuto netradiční křížovou cestu doplňují tmavé dlaždice, které jsme nechali zasadit do podlahy. Svě místo mezi moderními díly od předních umělců má i kámen nacházející se uprostřed stěny za oltářem. Odhalili jsme jej při stavebních úpravách,“ přibližuje Jindřich Suchánek s tím, že kámen zůstal na svém místě jako symbol osy, která prochází pomyslně středem kaple na druhou stranu do středu kříže znaku Caritas ve vitráži. Komentované prohlídky Jindřicha Suchánka se uskutečnily mezi 19. a 21. hodinou. Prohlídka trvala vždy zhruba dvacet minut. Zklidnění duše a zamyšlení se nad dary, které v životě dostáváme a dáváme. I to bylo toho večera v kapli možné. Besedu na téma „Boží milosrdenství – láska bez podmínek“ vedl prezident ACHO a misionář milosrdenství P. Bohumír Vitásek. „Když se potýkáme s něčím, co není v pořádku, zpozorníme. Když vše ale je tak, jak má být, nikdo se nad tím nezamýšlí, přestože dostává dar. Darem je život, každé nadechnutí, příroda... To si nikdo z nás nevymyslel,“ říká otec. Žasnout nad dary života s ním mohli návštěvníci kaple mezi 20. a 22. hodinou. Kromě nevšedního zážitku si lidé odnesli z kaple Božího milosrdenství i razítko do poutnického pasu. Účast byla letos hojná.

Příběhy lidí ve fotografiích

Činnost Arcidiecézní charity Olomouc přiblížily návštěvníkům Noci kostelů barevné fotografie vykreslující život českých seniorů, lidí, jejichž domovem se prohnala divoká voda, věřících na Haiti nebo chlapců z ukrajinského dětského domova. Těm všem Charita pomohla a pomáhá. Prezentace byla vystavena v lavicích kaple sv. Anny na Václavském náměstí.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Je Noc kostelů. Vstupte do kaple Božího milosrdenství.

Foto: K. Opatřilová

Na návštěvu charitních pracovníků se senioři v olomoucké arcidiecézi těší

Senioři patří mezi skupinu obyvatel ohroženou sociálním vyloučením. Mnohdy již žijí sami a o kontakty se svým okolím mají nouzi. V dnešní komerčně nastavené společnosti se tak snadno stávají „neviditelnými“. Cílem terénní pečovatelské služby je nejen poskytnutí potřebné pomoci těm, kteří se vzhledem ke svému věku či nemoci neobejdou bez asistence jiné osoby, ale i zprostředkování kontaktu klientů se společenským prostředím.

Centrum seniorů. Pan Josef

Oblastní charita Uherský Brod poskytuje sociálně aktivizační služby pro osoby v důchodovém věku a osoby se zdravotním postižením. V současné době má centrum 50 klientů, a počet žadatelů stále roste. Pan Josef je důchodce, žije na venkově. S nikým se prakticky nestýká. Po kontaktu s charitními pracovníky souhlasil se zařazením mezi klienty a přistoupil na pravidelnou spolupráci. Po několika setkáních zaměřených na aktivizaci paměti a rozhovory, se pan Josef začal účastnit i dalších skupinových aktivit. Nedávno vyrazil dokonce s ostatními klienty na procházku. „Věříme, že nově získané úspěchy budou pro něj motivací k navazování dalších i trvalejších vztahů,“ poznamenal vedoucí Centra seniorů František Bílek.

Pečovatelská služba ruku v ruce s hospicovou péčí

Charita v Novém Hrozenkově zavedla v roce 2015 novou službu domácí hospicové péče DOMA. „Zdůrazňujeme význam rodiny a nejbližších přátel klientů. Naším cílem je, aby poslední období svého života prožili naši klienti v důstojném a vlídném prostředí ve společnosti svých blízkých,“ sdělila sociální pracovníce Eva Slováčková. Vzpomíná na paní Jarmilu, která se v posledních letech svého života rozhodla vyměnit rušné velkoměsto za klid na své chatě ve Velkých Karlovicích: „Byla to velmi aktivní paní, která

rada navštěvovala přednášky, jezdila s námi na výlety a setkání. Když vážně onemocněla, začala využívat pomoc pečovatelské služby. Dodnes vzpomínáme na pravidelný úklid, jehož součástí bylo mytí její rozsáhlé sbírky zvonečků.“ Paní Jarmila si přála až do posledních dnů zůstat doma, což se jí díky pečovatelské a hospicové péči splnilo.

Z děkovného dopisu paní Jitky

Charita Olomouc poskytuje terénní pečovatelskou službu nejen na území hlavního města Olomouce, ale rovněž ve více než 30 blízkých obcích olomouckého děkanátu. „Snažíme se zachovávat sociální vazby, podporovat běžný způsob života a dodávat psychickou i duchovní podporu v aktuální situaci klientů. Nabízíme základní péči o vlastní osobu a domácnost, půjčujeme kompenzační pomůcky,“ upřesňuje Pa-

vel Matulka, vedoucí střediska sv. Alžběty. Paní Jitka, která má přímou zkušenost s charitní pečovatelskou službou ve své rodině, píše: „Dovolte mi, abych touto cestou vyjádřila poděkování všem pracovníkům pečovatelské služby Charity Olomouc za kvalitní péči, kterou poskytují mé mamince. Pomoc Vašich pracovníků tak umožnila, aby naše babička i přes náročné onemocnění a všechny zdravotní komplikace mohla setrvat v domácí péči v okruhu svých nejbližších. Ze srdce Vám děkuji!“

V Arcidiecézi olomoucké poskytují služby seniorům 38 charitních pečovatelských služeb.

*Eva Štefková,
ACHO*

Tématem časopisu Rodinný život 3/2016 jsou Osvojené děti

Největším darem pro děti je, když jsou milovány. Aktuální číslo časopisu Rodinný život je věnováno těm, jejichž rodinná pouta vznikla vědomě, z touhy milovat – pěstounským pářům, adoptovaným a osvojeným dětem.

Manželé Hrabovští otevírají dokořán dveře své početné rodiny. V rozhovoru vyprávějí o sbližování biologických a osvojených dětí, realitě pěstounské péče, která je mnohem pestřejší než původní představy a očekávání. Pohled z druhé strany nabízí svědectví partnerů, kteří byli oba vychováni v adoptivní rodině. Nyní jsou sami rodiči a reflektují vlastní výchovu i hledání svých kořenů.

Jedním ze způsobů podpory dětí s nedostatečným zázemím je adopce na dálku. Seznamte se s projektem zaměřeným na vzdělávání dětí z chudých oblastí Haiti. Margita Šantavá z Centra pro náhradní rodinnou péči představuje aktivity určené pěstounským rodinám.

Do rodiny patří také třetí generace. V Brně proto vznikla služba Trojlístek, která umožňuje „adoptovat“ babičku. Seniorky tak mají možnost věnovat svou energii, lásku i zkušenosti a na oplátku jsou obdarovány sdílením zážitků s malým dítětem.

V rámci Roku milosrdenství pokračuje zamyšlení MUDr. Jitky Krausové.

Anděl Cherubín dětem prozradí, že i Bůh je zapomnětlivý. Duchovní rodičovství je stejně životodárné jako biologické. Promyslet jeho význam může být pro bezdětné páry velkým povzbuzením.

V časopise nechybí pohádka na dobrou noc, tvoření pro děti, voňavý recept, křížovka, soutěže, hry a informace o připravovaných akcích.

Předplatné či ukázkové číslo si můžete objednat na adrese: Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 771 01 Olomouc, tel.: 587 405 250, e-mail: rodinnyzivot@arcibol.cz

Charita se zapojila do operačního programu FEAD. Pomáhá nemajetným

Lidé v nouzi od června dostávají zdarma potraviny a další základní potřeby. To vše díky operačnímu programu Ministerstva práce a sociálních věcí financovanému z Fondu evropské pomoci nejchudším osobám (FEAD) „Potravinová a materiální pomoc nejchudším osobám“. Potravinové a hygienické balíčky pro sociálně slabé distribuují ve svých regionech jednotlivé místní Charity, které pomohou také odbornou radou.

Potravinová a materiální pomoc je určena nejchudším. Ti obdrží zdarma balíčky s trvanlivými potravinami pro sebe či svoji rodinu (konzervy, těstoviny, sušené mléko, olej) a hygienickými potřebami (mýdlo, šampón, prášek na praní, pleny, vlhčené ubrousky, holicí strojek). Balíčky si potřební vyzvednou na výdejních místech jednotlivých Charit až do února 2017. Vesměs tam, kde lidem v nouzi už pomáhají – zejména v azylových domech, kontaktních a nízkopra-

hových centrech atd. S potravinovou a materiální pomocí Charity nabídnou také poradenskou pomoc při řešení obtížných situací. Program Ministerstva práce a sociálních věcí je financovaný z Fondu evropské pomoci nejchudším osobám (FEAD - Fund for European Aid to the most Deprived). Česká republika má v pro-

gramovém období možnost získat z tohoto fondu až 23,3 milionů eur. Pomoc bude po celém Česku distribuována především prostřednictvím neziskových organizací.

Charita Česká republika

HOSPIC NA SVATÉM KOPEČKU

Desítky lidí se vydaly do Hospice na Sv. Kopečku. Zavzpomínat

Připomenout si své rodiče, sourozence či děti přišly v sobotu 4. června do baziliky na Sv. Kopečku desítky lidí. Po dlouhých měsících se tak vrátili na místo, kde se se svými blízkými rozloučily. Ti zesnuli v domácím prostředí Hospice na Sv. Kopečku. Ke vzpomínce na mši zakončené kulturním programem pozvali lidi z celého kraje pracovníci hospice.

Bazilika Navštívení Panny Marie se v sobotu ráno začíná plnit lidmi. Zvony odbíjejí desátou hodinu, mše svatá začíná. Otec Bernard promlouvá o strachu z rozloučení, z bolesti. „Kvůli tomuto strachu se moje známá nerozloučila se svým blízkým. Za nějaký čas ale měla pocit, jako by vůbec nezemřel. Je dobré prožít si tu bolest se vším všudy, zůstane pak v místě rozloučení,“ říká otec Bernard. Právě Sv. Kopeček takovým místem

pro mnohé lidi je. V tamním hospici se totiž smířují s koncem života starší či nemocní lidé. U jejich odchodu s nimi často bývají i jejich nejbližší.

Například muž, který se v hospici před časem rozloučil se svou maminkou. Před dvěma měsíci mu navíc zemřela ještě žena. „Držela mě za ruku a hladila mě po ní, jako bychom byli zase mladí,“ vzpomíná pán.

Po mši svatě znějí prostorem chrámu verše. Skutečnými příběhy lidí z hospice se při jejich psaní inspirovala Jitka Dobrovitovská. Bývalá pracovníce hospice a stávající dobrovolnice své básně přichází i přednáší. Podle ní je pro lidi na sklonku života velmi důležité odpuštění.

„Odpusťte, že nešel jsem s vámi dál,
tady naše cesta končí.

Však vzpomeňte, co ten čas mně i vám dal,
že jsem vás vždycky miloval,
a dokud to možné bylo,
vedle vás vždy stál.

Čas rozdělil nás, zůstávejte ...

Můj čas teď jinou cestou se bude ubírat.
odpusťte, že nemohu teď vaše slzy utírat,
jen své duši prostor přejte,
aby klidná mohla usínat,
a duši mé naději, že v nebi světlo věčné
jí bude navždy plát.“

Z baziliky se lidé odeberou do blízkého hospice, kde pro ně tamní pracovníci připravili občerstvení. V těchto prostorách se přiblíží svým vzpomínkám...

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

Rekonstrukce Hospice na Sv. Kopečku je dokončena. Stála 10 milionů

V Hospici na Svatém Kopečku byla dokončena rekonstrukce hlavní budovy a také přístavby. Slavnostní ukončení stavebních prací proběhlo v pondělí 20. června, zahájila je děkovaná mše svatá v bazilice Navštívení Panny Marie. Mši celebroidal Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký a metropolita moravský.

Tříletá rekonstrukce Hospice na Sv. Kopečku stála deset milionů korun. „Museli jsme provést sanaci hlavní budovy, kde byly problémy s vlhkostí, a to zejména ve sklepních prostorách. Dále jsme zrekonstruovali přístavbu, kde v přízemí nově funguje vzdělávací místnost, půjčovna kompenzačních pomůcek a je tam také zázemí pro lektora. Nahoře jsou kanceláře a také dva

pokoje pro blízké našich klientů,“ přibližuje ředitel hospice Jiří Borík. V hospici je osmnáct jednolůžkových a šest dvoulůžkových pokojů, přičemž u dvoulůžkových není možnost přistýlky. Pokud budou chtít rodinní příslušníci tam ubytovaných klientů s nimi přenocovat, mají teď možnost v nových pokojích.

Za dobu svého fungování se stal Hospic na Svatém Kopečku útočištěm pro téměř 4 000 pacientů.

Rekonstrukce je financována z Programu švýcarsko-české spolupráce.

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Charita Holešov

Méně mobilní poutníci se vydali na Sv. Hostýn

Pouť na svatý Hostýn se zamyšlením i koláčky. To nabídl druhý ročník akce zaměřený na méně mobilní klienty Charity Holešov a Bystřice pod Hostýnem a také na farníky děkanátu Holešov. Ti všichni vyrazili na cestu ve čtvrtek 16. června již v sedm hodin ráno.

Dva plné linkové autobusy a jeden speciální autobus pro vozíčkáře se brzy ráno rozjely do určených stanovišť, aby posvážely poutníky z nejrůznějších koutů a okolních obcí Holešovska. Až před baziliku (speciální povolení z Matice Svatohostýnské - děkujeme!) dorazili všichni poutníci krátce po deváté hodině. Potom společně slavili mši svatou, slouženou otcem děkanem Jerzym Walczakem a nově vysvěceným jáhnem Pavlem Michalcem. Přesun do Jurkovičova sálu byl

díky ochotným pomocným rukám dobrovolníků z řad studentů i současných a bývalých pracovníků obou Charit také úspěšný. Tam se nad koláčky a kávou či čajem četly myšlenky P. L. Simajchla na téma „stáří“. Psalo se o něm v tenké brožurce, kterou pak dostali poutníci na památku. Na cestu domů je vyprovodily i vlídná slova otce Jerzyho.

Cesta zpátky byla veselá a plná zpívání Mariánských písní. Poutníci se tak vrátili domů v radostné náladě.

Děkujeme všem za podporu a pomoc.

*Leona Machálková,
pastorační asistentka*

I lidé na vozičku se vydávají na pouť. Díky Charitě.

Foto: Archiv Charity Holešov

Charita Hranice

Hraničtí poutníci rozjímali v chrámě na Sv. Kopečku

Poslední květnový den klienti Charity Hranice navštívili známé poutní místo Svatý Kopeček. Společně s nimi putovali nejen jejich rodinní příslušníci, pečovatelky, ošetřovatelky a osobní asistentky, ale také farníci z Hranic i z Lipníka nad Bečvou. Autobusem cestovalo 35 účastníků a čtyřmi charitními osobními auty přijelo 19 poutníků.

Ihned po příjezdu slavili v bazilice Navštívení Panny Marie mši svatou, která byla obětovaná za klienty Charity Hranice a za všechny charitní zaměstnance. Celou pouť je doprovázel a mši svatou sloužil jezernický farář P. Petr Utíkal. Ten přítomné zaujal svou promluvou o podobnosti setkání Marie s Alžbětou s každodenními návštěvami charitních zaměstnanců u klientů v jejich domovech. Po mši svaté se poutníkům věnoval zkušený pan průvodce, který je seznámil s historií poutního místa, architekturou monumentálního chrámu a jeho bohatou barokní výzdobou.

Pobyt na Svatém Kopečku zakončilo příjemné posezení na letní zahrádce v restauraci. Někteří klienti se rozhodli krásný slunečný den využít k návštěvě ZOO, jiní zvolili místo oběda v restauraci tiché spočinutí ve vlnném stínu kaštanů.

Akce proběhla za podpory Města Hranice. Velký dík patří o. Petrovi Utíkalovi, který nám věnoval svůj čas a pouť prožil společně s našimi klienty a zaměstnanci.

**Radka Andrášková,
Charita Hranice**

Po mši svaté následovala prohlídka chrámu.

Foto: Archiv Charity Hranice

Tříkráloví koledníci se zasmáli s Patem a Matem

Tříkrálové koledníky pobavili za odměnu Pat a Mat. V hranickém letním kině se navíc v pátek 17. června sešel rekordní počet návštěvníků, v hledišti se jich usadilo 886. Mezi diváky byli kromě tříkrálových koledníků i jejich rodiče, sourozenci, vedoucí skupinek, ale také kamarádi, kteří koledování zatím

nezkusili. Legrační nápady dvou animovaných postaviček Pata a Mata rozesmály dětské i dospělé diváky.

**Radka Andrášková,
Charita Hranice**

Charitní víkend nabídl zamyšlení i školení

Charita Hranice pořádá pro své zaměstnance dvakrát ročně vzdělávací víkend. Tentokrát vyrazili na Rusavu, a to v termínu 20. - 21. května. V pátek přijel na Rusavu také o. Vratislav Kozub, se kterým se charitní pracovníci zamýšleli nad skutky tělesného a duchovního milosrdenství, jejich realizaci v charitní praxi i v soukromých životech. Následovalo společné slavení mše svaté za klienty a zaměstnance Charity Hranice. Páteční večer zakončila relaxace v bazénu, přátelské posezení u ohně, nebo vzájemné sdílení.

V sobotu se přítomní rozdělili na dvě skupiny. První skupina se zabývala s Evou Uherkovou z firmy Schola Medica individuálním plá-

nováním s nekomunikujícím klientem, druhou skupinu vedla Ivana Marášková, která přiblížila, jak udržovat hranici mezi pracovníkem a klientem.

Nyní se Hraničtí mohou těšit na podzimní výjezd do Chvalčova, který je čeká v termínu 16. a 17. září. S Jarmilou Daxnerovou Kvapilovou z firmy Schola Medica se budou zamýšlet nad zvládáním zátěžových situací v pomáhajících profesích.

**Radka Andrášková,
Charita Hranice**

V zahradě plné klaunů a pohádek vyroste skákací hrad

Zaměstnanci Charity Hranice zvou na prázdninové setkání lidí dobré vůle. Zábavné odpoledne ovládne zámeckou zahradu v Hranicích ve čtvrtek 25. srpna od 14 do 18 hodin.

Děti se mohou těšit na pohádkové překvapení divadélka Tilia, tvořivou dílničku nízkoprahovky Fénix, skotačení ve skákacím hradě a legrační nápady zdravotních klaunů. Návštěvníci také mohou bezplatně otestovat svůj zdravotní stav – měře-

ním krevního tlaku a glykémie nebo si vyzkoušet kompenzační pomůcky.

Přijďte s námi prožít krásné prázdninové odpoledne v Zámecké zahradě. Těšíme se na Vás.

**Radka Andrášková,
Charita Hranice**

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov

Uposlechli jsme hlasu nejvyššího pastýře na Zemi

Papež František vyzývá všechny věřící, aby v tomto roce, Roco milosrdenství, uskutečnili pouť. Pouť je obrazem cesty, kterou se každý člověk ubírá ve svém životě. Papež František by rád viděl všechny poutníky putovat ke Svaté bráně do Říma, ale je si vědom toho, že to některým může působit potíže, např. z důvodu zdravotního, finančního, rodinného, pracovního...

Proto nechal v chrámech v zemích celého světa ustanovit brány milosrdenství.

Nejbližší místa, kde se dá touto branou projít, jsou Turzovka, Velehrad, Olomouc a Sv. Hostýn.

Charita Nový Hrozenkov dala ve čtvrtek 19. května příležitost starším a nemohoucím lidem tuto pouť vykonat. Vydali se na Sv. Hostýn. Svatou branou prošli snad všichni a zúčastnili se i Mše svaté. Ti odvážnější vykonali zpověď.

A jak si máme představit Svatou bránu? Nehledejme pod tímto názvem nic velkolepého. Jsou to určené vstupní dveře do chrá-

mu, které jsou ozdobené. Na to, že jde o Svatou bránu, poutníky upozorňuje ještě nápis. Pak se nechají prostřednictvím Svaté brány obejmout Božím milosrdenstvím a zavážou se k tomu, že vůči druhým budou milosrdní, jako je milosrdný nebeský Otec k nim. Kdo chtěl, našel si i příležitost k rozjímání o tom, co je to být milosrdný, co se po něm vlastně žádá.

V autobuse panovala dobrá nálada, počasí poutníkům přálo a v poutním domě č. 2 si dokonce i pochutnali na řízku s bramborem. Věřím, že s většinou poutníků se za rok sejdemé zas.

Marcela Cholevíková,
sociální pracovníce

Štěstí začíná uvnitř

Štěstí začíná uvnitř - to byl název duchovní obnovy, která proběhla ve čtvrtek 26. května ve Víceúčelovém charitním domě v Halenkově. Účastnili se jí nejen pracovníci novohrozenkovské Charity, ale přijeli za nimi i kolegové z Charit Bystřice p. Hostýnem a Uherské Hradiště.

Duchovní obnovu vedl prezident Arcidiecézní charity Olomouc Mons. Bohumír Vitásek. Přítomní měli čas k zamyšlení se nad tématem sebepřijetí, při adoraci v altánku na zahradě pak Bohu přednesli své díky a prosby a po obědě se vydali do Nového Hrozenkova, kde otec Bohumír v kostele sv. Jana Křtitele sloužil mši sv. ze slavnosti Těla a krve Páně. Celý den nabídl účastníkům duchovní obnovy hodně podnětů k přemýšlení o jejich vztahu k Bohu, k sobě samým i ke svým bližním. Otec Bohumír místní přiměl k zamyšlení také nad otázkou: „Uvědomujete si ještě, v jak krásném kraji žijete...?“

Marie Fedorová,
pastorační asistentka

Zamyšlení se nad štěstím i mše svatá s otcem Vitáskem.

Foto: Archiv Charity Nový Hrozenkov

Charita Olomouc

Noc kostelů... Charita Olomouc představila své poslání v Chórové kapli

Charita Olomouc provedla návštěvníky katedrály sv. Václava bohatou historií poskytovaných služeb na území olomouckého děkanátu od roku 1922 až do současnosti. Pro lidi bez domova, nemocné, opuštěné, pro ty, kteří si nedokážou sami pomoci. V konečném úhrnu 14 sociálních služeb, 2 služeb zdravotních včetně pomoci v mimořádných a nenadálých situacích. To je Charita Olomouc, která získala značku prověřené veřejně prospěšné organizace, značku spolehlivosti.

Caritas – milosrdná láska, která se sklání k chudým, slabým, nemocným a jakkoliv jinak trpícím lidem v duchu Kristových slov: „Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznil jsem a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne, byl jsem nahý a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.“ (Mt 25,35-36) Láska praktická, která je spojena se skutky tělesného i duchovního milosrdenství.

Historie i současnost

V katedrále sv. Václava v Chórové kapli Charita přiblížila svoji činnost zaměřenou na pomoc bližním. Prostřednictvím instalované prezentace se návštěvníci dozvěděli o charitní činnosti na území olomouckého děkanátu od roku 1922 až do současnosti. Kořeny a pilíře charitního díla, osobnosti, které se zasloužily o rozvoj charitního díla v arcidiecézi, či o významné historické mezníky. Období druhé světové války a doba útlaku, která tříbila cha-

raktery... Otevření prvního azylového domu Samaritán na území olomoucké arcidiecéze v roce 1991, léta nesnadných

prvních krůčků přes bouřlivé dospívání až do let zralosti... Zapojení Charity Olomouc do vznikající Tříkrálové sbírky v roce 2000, dobrovolnictví, první ročník Dnů o bezdomovectví pro veřejnost... Ordinance praktického lékaře pro lidi bez domova – vrchol snahy o poskytnutí komplexní péče pro lidi bez střechy nad hlavou...

Charitní dílo stále pokračuje a rozvíjí se spolu s otevřeným srdcem a neutuchajícím zájmem o člověka – bližního v nouzi.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Charita Olomouc uspořádala setkání dluhových poradců

Ve čtvrtek 2. června 2016 uspořádala Dluhová poradna Charity Olomouc další setkání dluhových poradců – tentokrát pod názvem „Modelové situace v kontextu dluhového poradenství“. Smyslem dluhového workshopu bylo společné hledání optimálního řešení modelových případů, se kterými se dluhová poradna neziskových organizací mohou ve své praxi setkat. Brněnský advokát Štěpán Vítek rozebíral jednotlivé případy a uváděl možnosti řešení. Společně s ním diskutovali další tři právníci a dluhová poradci.

Jedním z probíraných témat odpoledne se stala i připravovaná novela insolvenčního zákona, která může výrazným způsobem ovlivnit existenci stávajících neziskových dluhových poraden. Novela totiž může zlikvidovat vedle nereseriových poraden, které si za své služby nechají zaplatit nezanedbatelné peníze, i ty, které svoji činnost provozují zdarma v rámci registrovaných sociálních služeb, což by poškodilo řadu nemajetných klientů.

Setkání se zúčastnili pracovníci neziskových organizací: Charity Olomouc, Charity Přerov, Charity Zábřeh, Charity Šternberk, Poradny pro občanství, občanská a lidská práva, SPES Olomouc, Internetporadny Olomouc, Studentské právní poradny Univerzity Palackého v Olomouci, Podaných rukou Prostějov, Podaných rukou Brno, Romodromu Prostějov, ale i zástupci Magistrátu města Olomouce a zástupce Krajského úřadu Olomouckého kraje.

Dluhové poradenství je náročnou úzce zaměřenou disciplínou odborného sociálního poradenství. Vyžaduje spolupráci sociálního pracovníka a právníka, protože oddlužení je nutné řešit komplexně, tedy nejen po stránce legislativní, ale i sociální.

*PhDr. Jana Haasová,
vedoucí střediska sv. Kryštofa, Charita Olomouc*

Na zahradě sv. Vincence mávla Skanska kouzelným proutkem

Koncem května dobrovolně „proměnili“ přilehlou zahradu střediska sv. Vincence pracovníci firmy Skanska v rámci jejich projektu „Podej ruku“. Projekt je výrazem hodnoty „Záleží nám na životě“ nejen

našem, ale zvláště lidí znevýhodněných. Na úpravě zahrady je vidět, jak konkrétně firma přistupuje k naplňování této hodnoty, přispívá ke zkvalitnění péče o prostředí lidí s duševním onemocněním.

Do akce se zapojili čtyři pracovníci divizí „Zdroje a silničního stavitelství, HR ředitelství a závodu Technologie“. Dovezli si vlastní nářadí i profesionální stroje, jako např. zahradní traktor, motorovou pilu či štěpkovač. Společnými silami posekali travnaté plochy, vypleli spáry dlážděných ploch, zlikvidovali spadané listy, uklidili materiál bránící bezpečnému užívání zahrady, prořezali a předrtili náletové dřeviny a pokáceli suchý strom včetně naporcování i úklidu. V neposlední řadě, jako třešničku na dortu, ještě přemístili a rozporcovali hromadu starých větví a špalků...

Skutečnost, že nezištně a zadarmo nabídli své síly a schopnosti, je ohromná věc. K tomu přidejme konkrétní plody - proměnu celé zahrady. A pak, že neexistují malé či velké zázraky, kdy se jakoby mávne proutkem!

*Milada Malíšková,
koordinátorka dobrovolnictví, Charita Olomouc*

Letošní jubilejní Samaritán Open má svého vítěze

Celkem šest neziskových organizací se zúčastnilo ve čtvrtek 2. června tradičního fotbalového turnaje pro lidi bez domova. Fotbalová družstva, složená z klientů a pracovníků sociálních služeb, poměřila navzájem své síly na hřišti TJ Sokol Velký Týnec. Vítězem letošního ročníku se stal Azylový dům Samaritán Charity Otrokovice.

Atmosféra byla nabitá sportovním nadšením a touhou ukázat, že na to máme, že jsme na zápas dobře připraveni. A přitom radost ze smysluplné volnočasové aktivity, nad níž se nesou ozvěnou zahajovací slova organizátorů: Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se! Tak odstartoval 25. jubilejní ročník fotbalového utkání lidí bez domova Samaritán Open. „V naší společnosti je sklon vnímat lidi se sociálními problémy jako něco exotického. To, že hrají fotbal, je normální jako u kohokoliv jiného. Samozřejmě je to zpestření pro všechny a rovněž akce, jejíž tradici nechceme porušit,“ upřesnil Petr Prinz, vedoucí střediska pro lidi bez domova.

Při turnaji Samaritán Open změřili síly hráči ze šesti týmů.

Do sportovního klání se zapojil Azylový dům Samaritán Olomouc, Podané ruce Olomouc, Azylový dům Samaritán Otrokovice, Azylový dům sv. Františka Ostrava, Azylový dům Armády spásy Krnov a Azylový dům města Olomouce – Řepčín. Jednotlivé týmy jsou složené z klientů sociálních služeb neziskových organizací a jejich pracovníků. V soutěžním zápalu pestrobarevných dresů míhajících se po hřišti nelze rozeznat, kdo je kdo. Radost a nadšení, sportovní duch, týmová spolupráce je všem společná.

Utkání začíná zápasem týmu Azylového domu Armády spásy Krnov a Azylového domu Samaritán Olomouc. Fotbalové mužstvo Charity Olomouc tvoří spolu s muži i jedna dívka. „Chlapi, dejte si pozor na tu holku. Je fakt dobrá. A ať jí neublížíte!“ zadává instrukce a gentlemansky napomíná své spoluhráče jeden z účastníků v dresu Armády spásy Krnov.

Medaile pro tři první vítězná družstva vyrobili klienti spolu s pracovníky střediska sv. Vincence pro lidi s duševním onemocněním Charity Olomouc. A jaké byly praktické ceny pro hráče? Vítězné týmy obdržely dary ve formě potravin a věcí denní potřeby, které zajistilo Dobré místo pro život.

Loňské prvenství Charita Olomouc sice neobhájila, ale i tak si její pracovníci mohou na své konto připsat body díky organizaci a úspěchu celé akce. Děkujeme všem, kteří se spolupodíleli a podpořili letošní ročník SAMARITÁN OPEN 2016.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Výsledky turnaje SAMARITÁN OPEN:

1. AD Samaritán Otrokovice
2. AD sv. Františka Ostrava
3. AD města Olomouce – Řepčín
4. AD Samaritán Olomouc
5. Podané ruce Olomouc
6. AD Armády spásy Krnov

Foto: E. Štefková

Poděkování zaměstnancům, ocenění nejlepších, divadlo. Celocharitní setkání 2016

Mše svatá v kostele Panny Marie Sněžné, oficiální část s oceněním pracovníků, netradiční divadelní představení ve Freskovém sále a na závěr neformální setkání se slavnostním přípitkem a spoustou dobrot vlastní výroby. Tak proběhlo ve čtvrtek 16. června již tradičně

ni Celocharitní setkání 2016. Zúčastnilo se ho kolem 120 zaměstnanců Charity Olomouc.

Setkání proběhlo v nádherné a stylové atmosféře Freskového sálu v budově bývalé kanovnické rezidence ve Wurmově ul. v Olomouci.

ci. Úvodní slovo spolu s poděkováním všem pracovníkům patřilo ředitelce organizace Ludmile Gottwaldové a olomouckému děkanovi a duchovnímu správci v jedné osobě P. Ladislavu Švirákovi. Stejně jako každým rokem, i letos byl oceněn nejlepší pracovník organizace a jedno ze šesti středisek za významný přínos charitní práci. Ocenění obdržela paní Jarmila Indráková ze střediska sv. Alžběty pro lidi s tělesným handicapem za dlouholetou práci v pečovatelských službách.

Za střediska si odnesly ocenění pracovnice střediska Matky Terezy pro farnosti a dobrovolnictví Terezie Tábořská, Milada Malíšková a Daniela Pazderová. „Charita byla ve svých počátcích založena právě na dobrovolnictví, na onom ‚přijď, podej, pomoz, obvaž‘, vzpomněla na charitní začátky ředitelka Ludmila Gottwaldová.

„My jsme jen malé středisko v počtu tří pracovnic, ale chtěla bych říct, že spolu s námi tady teď stojí 1500 dobrovolníků, kteří se letos zapojili do sbírkových aktivit,“ uvedla za středisko Matky Terezy Milada Malíšková.

Po oficiální části se diváci skvěle bavili při improvizovaném představení olomouckého divadelního spolku O.Li.V.Y. „Řekněte nám několik vět, které slyšíte v sociálních službách nejčastěji,“ vybídl diváky jeden z herců. Následovalo skvělé číslo, v němž se hlavní protagonisté bleskurychle převtělili do postavy babičky seniorky, či otce mířícího s prázdným kočárkem na nácvičce o novorozence do porodnice a mnohé další. Velký potlesk sklidila improvizovaná balada „O chytrém kapucínovi“. Kvalitní gagy s nečekaným vyústěním odehrávající se přímo před zraky diváka byly přítom plně pochopení právě pro „lidské slabosti“.

Setkat se spolu navzájem mimo pracoviště, blíže se poznat, popovídat si, zastavit se... To bylo smyslem setkání pracovníků Charity Olomouc. Pomyslnou štafetu pořádání příštího ročníku převzalo středisko sv. Alžběty pro lidi s tělesným handicapem. Na občerstvení se podílelo středisko Samaritán přípravou guláše a všechna ostatní střediska přípravou jednoduchých pokrmů. Všem ze srdce děkujeme!

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Oceněné pracovnice střediska Matky Terezy pro farnosti a dobrovolnictví.

Foto: E. Štefková

Gagy v podání divadelního souboru O.Li.V.Y.

Foto: E. Štefková

Na útěku a v ohrožení aneb 20. červen je Světovým dnem uprchlíků

Desítky milionů lidí, včetně těch nejmenších a nejzranitelnějších, byly nuceny opustit své domovy. Ocitly se v beznaděži, bezmoci a v závislosti na druhých. Umíme si představit, že bychom čelili denně natolik ohrožujícímu nebezpečí, že bychom opustili vše, co nám bylo doposud blízké? Dokážeme nahlížet z perspektivy druhých a nebýt lhostejní k jejich utrpení? Charita Olomouc se zapojila již loni v září do humanitární pomoci uprchlíků.

Od vypuknutí evropské uprchlické krize se pracovníci olomoucké Charity spolu s dobrovolníky zapojili do pomoci migrantům. Společně s CARITAS – Vyšší odbornou školou sociální Olomouc, organizací Člověk v tísni, Univerzitou Palackého v Olomouci a Střediskem SOS pro vzájemnou pomoc občanů vyhlásili již začátkem září 2015 materiální sbírku pro uprchlíky. V polovině září vyjeli pracovníci olomoucké Charity se zástupci partnerské sbírky na monitoring situace uprchlíků v Maďarsku. S sebou vezli materiální pomoc od dárců, kteří se zapojili do sbírky. Jednalo se především o oblečení, příkrývky, hygienické potřeby a hračky.

Začátkem října byla koordinací humanitární pomoci v zahraničí v rámci uprchlické krize pověřena Radou CHČR Diecézní charita

Brno. Ve čtvrtek 22. října vyjela skupina pracovníků a dobrovolníků Charity Olomouc spolu se zaměstnanci a dobrovolníky Diecézní charity Brno do Srbska, kde ve spolupráci s Charitou Srbsko distribuovali v srbském Horgoši uprchlíkům potravinové balíčky. Po-

sledního října vyhlásila další materiální sbírku Arcidiecézní charita Olomouc, do níž se zapojila spolu s Charitami v arcidiecézi rovněž Charita Olomouc.

„S dobrovolníky jsme se účastnili několika výjezdů na Balkán. Pomoc jsme poskytovali do října v Srbsku, po uzavření hranic mezi Chorvatskem a Maďarskem až do Vánoc ve Slovinsku,“ uvedl zástupce Charity Olomouc Petr Macek. Pomoc migrantům spočívala především ve výdeji jídla a ošacení, reorganizování skladiště a distribučních míst, dále v zajištění hygieny a rovněž v úklidu prostor a volných prostranství po přesunu běženců po trase.

Charita Česká republika se od 1. ledna stala pro rok 2016 generálním poskytovatelem integračních služeb pro azylanty. V rámci Státního integračního programu (SIP) je jejím úkolem osobám s udělenou mezinárodní ochranou (oprávněným osobám) zajistit integrační služby v oblastech bydlení, zaměstnání, vzdělávání včetně sociální a zdravotní oblasti. „V současné chvíli jsme sub-

dodavatelem Charity ČR, přihlásili jsme se do integračního programu, ale zatím nikdo neprojevil zájem žít v Olomouci a okolí,“ sdělila Jana Haasová, vedoucí Krizového centra Charity Olomouc.

„Možnosti Charity Olomouc jsou podobné, jako u každé jiné mimořádné události: finanční sbírky, materiální sbírky, nasazení pracovníků v terénu, nasazení dobrovolníků. Dle vývoje situace jsme připraveni opět začít vše realizovat,“ dodala Jana Haasová.

Nikdo si nevybíráme prostředí, do něhož se narodíme. Nestabilní politická situace v podobě nepokojů a válek, klimatické podmínky spojené s neúrodou, či ekonomická situace, kdy chybí prostředky na vlastní obživu. Nedokážeme odstranit či ovlivnit příčinu, ale jako křesťanská organizace můžeme a chceme alespoň zmírnit její následky a dopady.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Výsledky i nové vize. Charita Olomouc bilancuje

Výsledky hospodaření za uplynulé účetní období, naplnění stanovených cílů provozovaných sociálních služeb i nové vyhlídky a vize organizace, která je ustanovena církví, aby odpovídala na potřeby lidí v nouzi v duchu křesťanské praktikující lásky, představila ve Výroční zprávě 2015 Charita Olomouc. Přiblížila rozvoj stávajících služeb, naléhavé problémy v sociální oblasti, práce s dobrovolníky i mimořádné události.

Priorita služeb spolu s křesťanským posláním

Chceme být vyhledávanou organizací s morálním kreditem poskytující kvalitní služby, která svým uživatelům nabízí podporu i celistvou péči v duchu křesťanské lásky respektující důstojnost každého člověka. Celkem šest středisek na území olomouckého děkanátu, provozujících 14 sociálních služeb a 2 služby zdravotní, nabízí nepřetržitě pomoc i řešení těm, kteří jsou ohroženi nepříznivou sociální situací či sociálně nežádoucími jevy.

Naléhavé problémy jsou pro nás výzvou

Chceme aktivně upozorňovat a pružně reagovat na sociální problémy, které nejsou společností dostatečně řešeny. Hledáme východiska v obecné rovině spolu se snahou přinést konkrétní řešení a odpověď na palčivé problémy především v místě našeho působení. V současné chvíli je to hlavně neřešitelná situace nemocných lidí bez domova na Olomoucku, pro něž neexistuje vhodná služba. Naplnění této vize však rozhodně není nereálnou hůdkou budoucnosti. Konkrétním výsledkem je získání místa pro vybudování domova se zvláštním režimem v Olomouci–Řepčíně.

Ruku v ruce s dobrovolníky

Chceme mít dostatek dobrovolníků, kteří budou doplňovat práci odborných pracovníků tak, aby byla naplněna profesionalita služby vycházející z poslání. Jsou součástí našeho týmu, bez nich si svoji práci ani nedovedeme představit. Tříkráloví koledníci, dobrovolníci pro benefiční akci „adventní věnce“, dobrovolníci ve farnosti a v sociálních službách, malí i velcí, lidé všech profesí i samotní uživatelé služeb... Jsou to především oni, kdo nezištně ukrajují nezanedbatelný díl ze svého volného času. Dávají a odměnou je jim vědomí, že pomohli tam, kde bylo třeba.

Myslíme na své zaměstnance

Chceme dávat svým zaměstnancům prostor pro smysluplnou činnost a poskytovat jim lidské i materiální zázemí pro práci,

Charita Olomouc nabízí mnohé služby. Jednou z nich je pečovatelská.

Foto: Archiv Charity Olomouc

seberealizaci a vlastní profesní rozvoj. Nezapomínáme na péči o své zaměstnance, protože tam, kde je dobré zázemí, je i dobře připravená půda pro setí a následnou sklizeň v podobě plodů a výsledků tvůrčí práce pro druhé...

Bližním je nám každý bez rozdílu

Jako křesťanská organizace nezapomínáme ani na ty, kteří utíkají před nepřízní osudu v době přírodních katastrof, ozbro-

jených konfliktů či v důsledku nedostatku přírodních zdrojů k obživě. Letošní rok je Rokem milosrdenství. „Papež František nás vybízí, abychom mysleli na druhé a pomáhali jim. Vybídl nás, ať každý začneme sám od sebe, jdeme mezi strádající a nemocné a pomáháme jim. Na tuto cestu jsme se vydali již dávno

a mohu vás ujistit, že vše, co děláme, je z opravdové lásky,“ dodává Ludmila Gottwaldová, ředitelka Charity Olomouc.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Cesta na Sv. Kopeček: výměna zkušeností i načerpání inspirace

Pracovníci Charity Olomouc navštívili 23. června sesterská zařízení poskytující zdravotní a pečovatelské služby na Svatém Kopečku. Domov svatého Norberta poskytuje seniorům možnost setrvat v domácím prostředí a žít běžným způsobem života. Hospic na Svatém Kopečku umožňuje díky nepřetržitému poskytování paliativní péče nevléčitelně nemocným lidem prožít kvalitně a důstojným způsobem závěrečné období života. To vše v překrásném a klidném prostředí vyhlášeného poutního místa na Svatém Kopečku u Olomouce.

Norbertinum sester premonstrátek

V Domově svatého Norberta je 6 bezbariérových bytů s pečovatelskou službou pro celkem 8 seniorů či handicapovaných osob. „Provozujeme rovněž domov s pečovatelskou službou pro řeholnice Českomoravské provincie Kongregace sester premonstrátek. Posláním našeho domova je zajištění odpovídající péče sestřím v závěru jejich života v prostředí vlastní řeholní rodiny,“ přiblížila premonstrátka S. Jitka Krňáková. Klienti mají k dispozici zahradu náležející k domovu, která je skutečnou oázou plnou zeleně.

Hospic po rekonstrukci

V Hospici na Svatém Kopečku byla nedávno dokončena rekonstrukce hlavní budovy včetně její přístavby. Projekt v rámci realizace Programu švýcarsko-české spolupráce byl zaměřen na modernizaci a rozšíření hospice z důvodu posílení spolupráce s rodinnými příslušníky klientů. Zařízením nás poutavým vyprávěním provedl jeho ředitel Jiří Borik. Přes poskytování zdravotních, sociálních,

psychologických a spirituálních služeb až po drobné příběhy klientů, kterým se v prostředí hospice začalo natolik lépe dařit, že jejich další pobyt v zařízení se stal diskutabilním... Nechyběl duchovní přesah slov spojených s křesťanskou vírou a vědomím, že smrt je jen přechodem „z jedné dimenze do druhé“ – branou k životu věčnému...

„V zařízení je celkem osmnáct jednolůžkových pokojů s možností přistýlky pro rodinné příslušníky a šest dvoulůžkových pokojů. Od svého založení v roce 2002 jsme poskytli služby celkem 4 000 pacientů“, upřesnil ředitel hospice. Pokoje jsou vybaveny signalizací, moderními polohovacími lůžky a dalším novodobým zdravotnickým zařízením. Celý přístup je řešen bezbariérově včetně vjezdu na krytou terasu. Jedná se o jediné zařízení tohoto typu v Olomouckém kraji.

Realita ve středisku Samaritán

I charitní pracovníci střediska Samaritán se často setkávají u svých klientů s akutními situacemi hraničícími se životem. Jen ordinace praktického lékaře pro lidi bez domova v Charitě Olomouc má přes 500 registrovaných pacientů. „Často ošetřujeme lidi s úrazy, zanícenými ranami a záněty. Není výjimkou, že někteří pacienti jsou v takovém zdravotním stavu, že musí být odesláni k hospitalizaci ve zdravotnickém zařízení,“ uvedla zdravotní sestra Helena Mikušková.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

V Norbertinu.

Foto: E. Štefková

Prohlídka Hospice na Svatém Kopečku.

Foto: E. Štefková

Oblastní charita Uherský Brod

Den dětí v Uherském Brodě: hrála si drobotina, i dospělí

Začátkem června již tradičně pořádáme v Azylovém domě pro matky s dětmi v tísní Uherský Brod zábavné odpoledne pro děti. Letos se Den dětí slavil v pátek 3. června a od před-

chozích se lišil tím, že byl uspořádaný ve spolupráci s Nizkoprahovým zařízením pro děti a mládež Větrník Uherský Brod.

Pořadatelé přichystali dětem soutěže sportovní – závodění na koloběžkách a odrážedlech, skákání v pytlich, házení míčku na cíl i oblíbenou „opičí dráhu“, kde si vyzkoušely své pohybové schopnosti. Nechyběly ani disciplíny rozvíjející pozornost a paměť. Mladší i starší účastníci si prošli deseti stano-
višti, na kterých po splnění úkolu dostali razítko do kartičky a drobnou sladkou odměnu. Následovalo společné hledání pokladu a další soutěže, do kterých se zapojili i dospělí.

Po ukončení soutěží dostaly děti s kartičkami další odměnu v podobě balíčku s ovocem, sladkostmi a plyšovými hračkami. Potom se všichni sešli u ohně, kde si mohli opéci špekáčky.

Bylo to velmi příjemné odpoledne a zásluhu na tom mají nejen pořadatelé, ale i sponzoři, kteří se podíleli na odměnách pro děti – Tesco Stores ČR, a.s. Uherský Brod, Tekoo, spol. s.r.o. Uherský Brod, VOMA, s.r.o. Uherský Brod, UNITED BAKERIES, a.s. Uherský Brod. Všem patří naše velké poděkování.

Děti si pošmáklý na opečených špekáčcích.

Foto: Archiv OCH Uher. Brod

Jana Jurásková,

vedoucí Azylového domu pro matky s dětmi v tísní, Uh. Brod

Vlčnovští přinesli na pomoc potřebným 40 kilogramů zboží

Jízdu králů korunovali Vlčnovští sbírkou potravin pro lidi v nouzi.

Foto: Archiv OCH Uher. Brod

Při tradiční Jízdě králů ve Vlčnově lidé nemysleli jen na bujaré oslavy, ale někteří z nich se zamysleli také nad tím, jak pomoci těm, kteří to nejvíce potřebují. Ukázal to výsledek potravinové sbírky,

kteřá se uskutečnila v pátek 27. dubna ve Vlčnově, v tamní prodejně Jednoty. Lidé v rámci sbírky darovali celkem 40 kilogramů potravin.

„Jsme vděční za to, že lidé, kteří měli před Jízdou králů zcela jistě velké starosti s úklidem domácností a přípravou na mimořádnou slavnost, projevíli dobrou vůli pomoci sociálně slabým v regionu. Zákazníci prodejny nejčastěji darovali mouku a těstoviny,“ konstatoval vedoucí Centra potravinové a materiální pomoci v Uherském Brodě František Bílek, který dodal, že mezi dárci byli i zaměstnanci vlčnovské prodejny Jednota.

„Přestože se při předchozích akcích tohoto typu vybralo pro potřebné výrazně více potravin i nepotravinového zboží, jsme za jakýkoliv příspěvek občanů Vlčnova velmi vděční,“ poznamenal ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť.

Série potravinových sbírek s názvem „Ne každý má hody“ se koná v úzké spolupráci s vedením Jednoty spotřebního družstva Uherský Ostroh od minulého roku. Lidé mohli darovat trvanlivé potraviny, ale i hygienické potřeby či prací prostředky.

Oleg Kapinus,

pracovník pro PR a fundraising

Společnost Sběrné suroviny UH přispěly na pomoc sociálně slabým rodinám

Manažerka marketingu uherskohradištské společnosti Sběrné suroviny UH, s.r.o Alžběta Černá navštívila v úterý 31. května ředitele Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť, aby mu předala věcný a finanční dar. „Společnosti Sběrné suroviny UH, v čele s jejím ředitelem Rudolfem Mazánkem, jsme za jejich vstřícnost a spolupráci velmi vděční. Dar využijeme pro potřeby sociálně slabých rodin v regionu,“ sdělil ředitel brodské Charity Petr Houšť.

Oleg Kapinus,

pracovník pro PR a fundraising

Dar od Sběrných surovin UH předala brodské Charitě manažerka marketingu firmy Alžběta Černá. Foto: Archiv OCH Uher. Brod

Firma Kredit Slavkov darovala brodské Charitě nové regály

Velkou vstřícnost projevilo vůči potřebám klientů Oblastní charity Uherský Brod vedení společnosti KREDIT, spol. s r.o. v čele s jednatelem společnosti Jaroslavem Hulíkem. Do Charitního domu sv. Petra a Pavla darovali nové regály.

„Od firmy Kredit jsme jako sponzorský dar obdrželi čtyři velké regály. Velmi za tuto pomoc děkujeme. Jsme vděční za to, že zástupci firmy, podobně jako už několikrát v minulosti, vyslyšeli naši žádost o spolupráci,“ poznamenal ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť.

Nové regály najdou uplatnění v Charitním domě sv. Petra a Pavla, kde se personál stará o dvanáct klientů. „Zařízení využijeme především pro uskladnění inkontinenčních pomůcek. Podobné regály nám v našem zařízení poměrně citelně chyběly,“ vysvětlila vedoucí Charitního domu sv. Petra a Pavla ve Slavkově Bohumila Grebíková.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising

Regály v Charitním domě sv. Petra a Pavla už nechybí.

Foto: Archiv OCH Uher. Brod

Nadace SYNOT zaplatila seniorům třídní pobyt

Poděkovat za vstřícnost a pochopení vůči potřebám seniorů přišel ředitelce Nadace SYNOT Michaele Pavlíčkové ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť a vedoucí Pečovatelské služby Strání Miroslava Havlíková. Díky nadaci si brodští senioři užili třídní pobyt v srdci Jeseníků.

Schůzka se uskutečnila ve čtvrtek 2. června v prostorách Nadace SYNOT Uherském Hradišti. Vedení Nadace SYNOT společně s majitelem společnosti a senátorem Ivo Valentou nezištně nabídli v dubnu letošního roku klientům Oblastní charity Brod (seniorům) třídní pobyt ve Velkých Karlovicích a to včetně vynikající stravy, skvělého ubytování a pestrého programu. Podobné pozornosti se seniorům dostalo od Nadace SYNOT i v prosinci roku 2015, kdy za podobných podmínek strávili tři dny v reprezentativním Hotelu Elizabeth v Trenčíně. „Velmi si těchto akcí, věnovaných panem Valentou a Nadací SYNOT, vážíme. Pro naše seniory byly tyto pobyty doslova balzámem na duši a všichni si pochvalovali procházky v krásném prostředí, výjimečné jídlo i bezkonkurenční ubytování,“ poznamenala Miroslava Havlíková, která oba pobyty absolvovala jako zdravotnice.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,

Charitní pracovníci přišli poděkovat sponzorům.

Foto: Archiv OCH Uher. Brod

Tesco Stores ČR a.s. přispělo na důležitou službu pro seniory třiceti tisíci korunami

Šek na 30 tisíc korun převzali od ředitelky hypermarketu Tesco Uherský Brod Pavlína Butorové zástupci Oblastní charity Uherský Brod v čele ředitelem Petrem Houštěm. Šek získala brodská Charita za vítězství v programu společnosti Tesco s názvem „Vy rozhodujete, my pomáháme“. Slavnostní předání se uskutečnilo v úterý 21. června v prostorách uherskobrodského hypermarketu Tesco.

V rámci programu „Vy rozhodujete, my pomáháme“ měli v uplynulých týdnech zákazníci hypermarketu možnost, formou žetonů získaných za nákupy, podpořit tři sociální projekty na Uherskobrodsku. Nejvíce žetonů, a tím i finanční příspěvek, získal projekt na podporu činnosti Centra seniorů, které provozuje Oblastní charita Uherský Brod.

„Centrum seniorů poskytuje své služby od roku 2007. Jedná se o sociálně aktivizační službu pro seniory a zdravotně postižené. Cílem služby je, mimo jiné, zprostředkování kontaktu klientů se společenským prostředím, sociálně terapeutická činnost, pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí,“ vysvětlil vedoucí centra František Bílek.

V současné době poskytuje Centrum seniorů své služby 50 klientům, a počet žadatelů o zařazení do tohoto centra neustále roste. Centrum seniorů je pro uživatele služby v mnoha případech jediným kontaktem s někým „zvenčí“. Tato sociální služba klienty výrazně posiluje v jejich nemoci, bolesti, stáří a osamocení.

Centrum seniorů nabízí své služby po celý rok. Tamní pracovníci poskytují tuto sociálně aktivizační službu v terénu, to znamená, že za klienty zajíždějí a osobně je navštěvují. Pro klienty pořádají také adventní a velikonoční dílničky, duchovní programy, aktivity pro trénování paměti, činnosti na zlepšení motoriky, reminiscenci, dramaterapii, muzikoterapii, arteterapii a podobně.

„Tato služba je v regionu unikátní a velmi žádaná. Velká řada seniorů nám opakovaně připomíná, jak se na návštěvy pracovníků Centra seniorů netrpělivě těší. Považují tato setkání za výjimečná a mimořádně povzbuzující. Pracovníky centra vyzývají ještě k častějším návštěvám a společným setkáním. Nepochopitelně nebyla tato služba doposud dostatečně podpořena a s podporou jejího provozu jsou opakované problémy,“ sdělil ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť, který dodal, že získané prostředky od společnosti Tesco budou použity na provozní náklady Centra seniorů.

Tesco Stores pomůže s provozem Centra seniorů.

Foto: Archiv OCH Uher. Brod

Všem lidem, kteří svými žetony v hypermarketech Tesco (v Uherském Brodě a ve Slavičíně) podpořili projekt na podporu Centra seniorů Uherský Brod, co nejsrdečněji děkujeme. Rovněž tak děkujeme společnosti Tesco za zorganizování programu a jejich pomoc při jeho realizaci.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising

Krajský policejní ředitel: Brodská Charita se ukázala jako skvělý a spolehlivý partner

Na místo, kde v roce 2014 došlo k výbuchům skladů munice - do Vrbětic, přijel v pondělí 30. května ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť a poslanec Parlamentu ČR a předseda Výboru pro evropské záležitosti Ondřej Benešík. Sešli se tam s krajským policejním ředitelem i členy integrovaného záchranného systému (IZS) a dalšími pracovníky, kteří zajišťují chod v areálu. Pracovníci Oblastní charity Uherský Brod řadu měsíců zásobovali obědy jednotky, zasahující v areálu. V těchto dnech ale tato spolupráce mezi brodskou Charitou a jednotkami IZS z organizačních důvodů, zvolených krajským policejním ředitelstvím, končí.

„Tato spolupráce se ukázala jako vynikající a bezchybná. Pracovníci brodské Charity byli po celou dobu skvělými, operativními partnery, na jejichž služby a slovo se dalo vždy spolehnout. Není proto vyloučeno, že v případě potřeby tuto spolupráci v budoucnu opět obnovíme,“ poznamenal ředitel krajské policie Jaromír Tkadleček, který s hosty z brodské Charity a poslancem Ondřejem Benešíkem poobědval v jídelně vrbětického areálu společně se členy zasahujících jednotek.

Poslanec Ondřej Benešík, se mimo jiné zajímal o aktuální situaci v areálu vybuchlých skladů. Došlo i na debatu ohledně spolupráce složek integrovaného záchranného systému s Oblastní charitou Uherský Brod. Její pracovníci vozili policistům, záchranářům a hasičům obědy od října 2014 do ledna 2015, následně ještě od února letošního roku do konce května.

„Obědy jsme do Vrbětic vozili denně, včetně víkendů. Tuto činnost jsme ovšem vykonávali nad rámec našich pracovních povinností a nijak se nesměla dotknout práce, kterou zajišťujeme pro klienty naší Charity,“ upřesnil ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť.

Obědy do Vrbětic vozili pracovníci brodské Charity denně, včetně svátků a víkendů.

Foto: Archiv OCH Uher. Brod

K opětovnému oslovení pracovníků brodské Charity ze strany složek působících ve Vrběticích došlo na základě předešlé kvalitní spolupráce na přelomu let 2014 a 2015. „Lidé, zasahující v areálu zničených skladů, si už tehdy velmi pochvalovali kvalitu jídel, naši spolehlivost, ochotu a příjemné vystupování pracovníků uherskobrodské Charity. Jsem velmi rád, že se naši lidé i v tomto případě osvědčili skvělým způsobem a díky důvěře, kterou si ve Vrběticích získali, mohli v pomoci tamním složkám efektivně pokračovat,“ dodal ředitel Charity. Rozlehlou plochu ve Vrběticích v současné době vyklízí zhruba 50 lidí, kteří pracují na vyčištění areálu od zbytků rozmetané munice.

OCH Uherský Brod

Oblastní charita Uherské Hradiště

Charitáci zamířili s bílovickými farníky na Národní pouť do Krakova

S bazilikou Božího milosrdenství v zádech.

Foto: Archiv OCH Uher. Hradiště

Ve Svatém roce milosrdenství jsme přijali nabídku vyjet na Národní pouť do Krakova. V sobotu 28. května jsme se v brzkých ranních hodinách setkali před naší Charitou. Spolu s maminkou a sourozenci přišel i nejmladší poutník Havlík Kapounek, kterému je 8 let. Probuzení čerstvou vůní bagety jsme ujížděli směrem na Český Těšín.

Krátce po deváté hodině jsme byli na místě. Už od parkoviště bylo vidět baziliku Božího milosrdenství, tam také začínal program. Mši svatou v 10.30 hodin předsedal kardinál Dominik Duka, homilii pronesl arcibiskup Jan Graubner.

„Někdy se ptáme, jak je to s tím milosrdenstvím? Je ho málo či moc? Je to spravedlnost nebo nespravedlnost?“ Zeptal se

v úvodu. Lidé často nevidí žádné řešení ze svých obtížných situací, kapitulují, utíkají. Ale ani útěk do jiného města, do jiného zaměstnání, do jiné rodiny často nepomáhá, upozornil olomoucký arcibiskup.

Odpověď je v milosrdenství: „Odpuštění, smíření a milosrdenství způsobuje něco nemožného, to, co je z hlediska spravedlnosti neospravedlnitelné,“ řekl. Není třeba se ptát, jestli je odpuštění spravedlivé, protože „odpuštění je vždy nezasloužený dar.“ Bůh je ten, který nám odpustil jako první, „Kristus svou obětí na kalvárii spustil lavinu milosrdenství. A k tomu i nás vyzývá Svatý rok milosrdenství: spustit lavinu milosrdenství ve světě,“ pokračoval arcibiskup Graubner.

Po mši svaté následovalo polední volno na oběd, poté si poutníci mohli vybrat z nabízeného programu třeba přednášku litoměřického biskupa Pavla Posáda (v rámci České biskupské konference má na starosti Charitu). „Když se například manželé pohádají, je třeba ještě večer si odpustit nebo pak se stane, že do rána zatvrdne jejich srdce jako nezpracovaná sádra,“ zmínil Otec biskup Pavel Posád.

Poté již byla společná modlitba Korunky k Božímu milosrdenství v bazilice Božího milosrdenství a následovalo závěrečné požehnání. Velká účast českých poutníků překvapila i samotného krakovského arcibiskupa Stanisława Dziwisze, který ve svém pozdravu s úsměvem podotkl, že by Polsko mělo přehodnotit představu o víře v Čechách.

Než jsme odjeli domů, měli jsme možnost prohlédnout si centrum sv. Jana Pavla II. a někteří z nás vykonali také krátkou Křížovou cestu, kterou jsme obětovali za zaměstnance Oblastní charity Uherské Hradiště. Poté jsme se naplnění v srdci Božím milosrdenství šťastně vrátili domů.

Jiří Strogan,

pastorační asistent Oblastní Charity Uherské Hradiště

Prodej obnošených věcí aneb Bud' sekáč s námi. V Labyrintu

Sekáč v Labyrintu? Ceny víc než lidové.

Foto: Archiv OCH Uher. Hradiště

Ve dnech 6. - 8. června se konal dobročinný sekáč oděvů, obuvi a ostatních doplňků v centru sociální rehabilitace pro lidi s duševním onemocněním Labyrint. Ceny byly opravdu

lidové. První den stál jeden kus oblečení 20 Kč, druhý den 5 Kč a poslední den už jen 1 Kč. Výtěžek poslouží uživatelům Labyrintu.

Právě na uživatelích Labyrintu je, jak výtěžek ze sekáče použijí. Pojedou na výlet, opatří si suroviny na uvaření dobrého jídla, vydají se do kina nebo divadla... A protože v centru města Labyrint funguje teprve půl roku, posloužil mu sekáč také v tom, že dal o sobě vědět. Veřejnost zajímalo, co je toto charitní zařízení zač a proč sekáč pořádá. Charitní pracovníci pak s některými návštěvníky podebatovali o jejich životě, jiní se divili, že ještě existují lidé, kteří něco takového dělají.

Do akce se aktivně zapojili i uživatelé Labyrintu. Vyzkoušeli si roli prodejců, věci skládali, seřazovali a po ukončení uklízeli prostory. Bylo příjemné vidět, co vše je možné společně udělat a že je to i zábavné. Proto už se v hlavě rodí myšlenka na to, jak udělat podobnou akci zase na podzim. Velký dík patří našim známým, přátelům a blízkým, kteří poctivě vytrídili své šatníky a věci nám poskytli k prodeji.

OCH Uherské Hradiště

Charita Valašské Klobouky

Charita otevřela v Denním stacionáři Brumov-Bylnice zahradu

Slavnost si užili ti lidé, kteří zavítali ve středu 25. května na zahradu Denního stacionáře Brumov-Bylnice. Celodenní zábavou oslavili dokončení úprav v areálu objektu. Přibyl tam relaxační chodník, fitness stroje a další zajímavosti.

V minulých letech došlo za podpory města Brumov-Bylnice postupně k výstavbě zahradního altánu a úpravě chodníků. S pomocí žáků Základní školy Brumov-Bylnice a klientů stacionáře vznikl i relaxační chodník a z prostředků, které Charita získala, se postavilo hřiště pro pétanque. A to není vše. Díky podpoře firmy COLMEX a Nadace České pošty přibýly na zahradě i čtyři kusy venkovních fitness cvičebních strojů. Zahradu využívají především uživatelé stacionáře, ale celý prostor je otevřen také pro veřejnost. Ta si tam vyzkouší no-

vinky v otevíracích hodinách stacionáře nebo Muzea Brumov-Bylnice.

Samotného slavnostního otevření se zúčastnili klienti z Domu sociálních služeb v Návojné, dorazily i děti z Mateřské školy Brumov-Bylnice, které si užily maňáskovou pohádku O pejskovi a kočička. Po celý den přicházeli také lidé z řad veřejnosti a v odpoledních hodinách poctili Charitu návštěvou také představitelé města Brumov-Bylnice.

Věříme, že celý areál bude do budoucna možností k odpočinku a vzájemnému setkávání.

Tomáš Naňák,
ředitel

Na zahradě stacionáře se vydovádí i lidé z řad veřejnosti.

Foto: Archiv Charity Val. Klobouky

Charita Vsetín

Stacionář Magnolia: biblická hodina s P. Karlem Hořákem

Koncem května se ve Stacionáři Magnolia ve vsetínské Charitě uskutečnila biblická hodina s P. Karlem Hořákem, římskokatolickým farářem z Hošťálkové.

Otec Karel nezapřel svou další významnou roli kaplana pro mládež vsetínské děkanátu a hned v úvodu nás seznámil s průběhem finále celostátní ankety Duhové srdce 2016 o nejoblíbenějšího vyučujícího náboženství. Tuto anketu uspořádal pod záštitou Mons. Karla Herbsta, SDB, časopis Duha ve spolupráci s TV NOE. Do finále, které proběhlo v květnu v ostravském studiu TV NOE, bylo nominováno celkem šest kandidátů ze čtyř diecézí. Mezi nimi jako zástupce naší olomoucké arcidiecéze a jediný muž-kněz byl právě otec Karel. Finále se zúčastnili také zástupci dětí jednotlivých vyučujících.

Porota se shodla na tom, že by si ocenění právem zasloužili všichni nominovaní, nakonec se ale rozhodli udělit je paní učitelce Lence Hanzlové z českobudějovické diecéze. I přestože otec Karel Duhové srdce nezískal, není pochyb o tom, že srdce dětí a mladých lidí, které vyučuje a vede k Bohu, mu už dávno patří. Setkání ve stacionáři Magnolia dále pokračovalo poutavým vyprávěním o nedávno uskutečněné pouti do Říma, sdílením zážitků z výletu do matičky Prahy a v neposlední řadě vzpomínkami

S P. Karlem Hořákem nejen o Duhovém srdci.

Foto: Archiv Charity Vsetín

našich seniorů na prožívání svátku Těla a Krve Páně v dobách jejich dětství a mládí.

Marta Koňářiková,
pastorační asistentka Charity Vsetín

Sidera se těší z další spolupráce

Ve čtvrtek 12. května 2016 jsme se společně s dětmi, které navštěvují Mimoškolní přípravu Sidera Charity Vsetín, zúčastnili velice pěkné akce. Zásobování teplem Vsetín a.s. pořádalo Den otevřených dveří, který se konal na vsetínské Jiráskově ulici. Akce nás zaujala nejen poutavým programem, ale i navázáním vzájemné spolupráce. Děti si našly na akci mnoho zajímavých podnětů jak z hlediska vzdělávacího, tak i zábavy. Menší děti dováděly na skákacím hradu a větší změřily své síly a odvahu pod vedením zkušených instruktorů při slaňování dolní plošinky komínu teplárny.

Součástí tohoto příjemného odpoledne bylo i převzetí štědrého daru od MVV energie CZ a.s. a Zásobování teplem Vsetín a.s. Finanční částku 30 000 korun nám předal předseda představen-

30 000 korun pro děti ze Sidery.

Foto: Archiv Charity Vsetín

stva Zásobování teplem Vsetín a.s. Ing. Michal Chmela. Tento dar významně podpoří naše aktivity, které nejenže nyní udržíme, ale budeme je moct i rozvíjet. Děkujeme.

Mimoškolní příprava Sidera je v rámci města Vsetín zcela specifická a ojedinělá, zaměřuje se na pomoc dětem ze sociálně znevýhodněného prostředí, které navštěvují běžné základní školy. Cílem naší služby je, aby děti z uvedené cílové skupiny nejen dokončily povinnou školní docházku na základní škole, ale hlavně, aby se úspěšně uplatnily také v dalším životě. Naše služba je pro ně poskytována zcela bezplatně.

Mgr. Mária Mudráková,
pedagogický pracovník, Mimoškolní příprava Sidera

Vylézt na komín. Pod taktovkou instruktorů žádný problém.

Foto: Archiv Charity Vsetín

Charita Vsetín uspořádala pouť na Svatý Hostýn

Jako každým rokem, tak i letos putovali senioři ze Vsetína a okolí s Charitou na Svatý Hostýn.

Je chladné ráno, obloha modrá a bez mráčku a sluneční paprsky slibují krásný červený den. Vyrážíme na Hostýn. Přihlášení účastníci zcela zaplní přistavený autobus dopravce pana Kašpara. Charitní ředitelka Věra Dulavová a děkan František Král berou do svých aut ještě na poslední chvíli přihlášené náhradníky, takže se dostane na všechny zájemce. Cestou se účastníci kromě modlitby růžence dozvídají něco o životě svatého Norberta, zakladatele premonstrátského řádu, kterého jsme zvolili jako patrona letošní pouti.

Samotný program na Hostýně je tentokrát obohacen o pontifikální mši svatou koncelebrovanou arcibiskupem Janem Graubnerem a kněžími olomoucké arcidiecéze, kteří zde mají pouť za vlastní posvěcení. Je hlubokým zážitkem vidět polovinu baziliky zaplněnou řadami kněží v bílých albách. V závěru mše svaté předává otec arcibiskup třem kněžím, kteří s ním jsou u oltáře, titul Monsignor, tj. papežské jmenování kaplanem Jeho Svatosti. Máme velkou radost, že mezi nimi je i P. Bohumír Vitásek, prezident Arcidiecézní charity Olomouc, kterému po skončení osobně poblahopřejeme.

Charitní mše, kterou na náš úmysl obětavě slouží děkan František Král, začíná v 11.15 hodin. V kázání otec František navazuje na čtení z 1. knihy Královské o proroku Eliášovi, který přichází s Božím poselstvím naděje k chudé vdově do Sarepty. Povzbuzuje nás

Hostýnskou baziliku zaplnili kněží v bílých albách.

Foto: Archiv Charity Vsetín

k tomu, aby se naše víra neztrácela, nevysychala, aby naše srdce nebyla suchá a rozpukaná, ale stala se pro druhé pramenem vody živé. Po skončení bohoslužby se ještě v pravé poledne společně pomodlíme Anděl Páně, a pak už zamíříme do nejbližší restaurace

občerstvit svá přece jen poněkud znavená těla a nasytit prázdné žaludky.

Závěrečnými litaniemi a požehnáním Nejsvětější Svátosti se loučíme s Pannou Marií a vydáváme se na cestu k domovu. Shodneme se na tom, že bohatě naplněný čas té letošní pouti byl skutečně Božím obdarováním. Děkujeme řidiči Janu Kašparovi za bezpečnou

a spolehlivou dopravu a také všem, kteří napomohli k tomu, aby byla účast umožněna i méně pohyblivým klientům. Dá-li Pán, budeme se těšit na shledanou opět příští rok.

Marta Koňářková,
pastorační asistentka

Výlet Stacionáře Magnolia do zámecké čokoládovny Vizovice

Využit krásných červnových slunečných dní se rozhodly pracovnice Stacionáře Magnolia. Ozvláštnily tak program uživatelů výletem do areálu vizovického zámku, spojeným s návštěvou zámecké čokoládovny.

Šest uživatelů a tři pracovnice stacionáře se vydali na výlet ve středu 29. června krátce po osmé hodině ranní. Bezbariérový přístup do zámeckého areálu zaručoval pohodlný vstup opravdu všem. Privítala nás upravená zahrada s krásně vonícími pestrobarevnými růžemi. Obdivuhodný byl i architektonický sloh zámku, jak jsme později zjistili, patřil do období baroka. V zámeckém parku jsme se pokochali i podivuhodně rostlými stromy, rybníčkem a sochami od předního moravského sochaře Ondřeje Schweigla.

Příjemně znaveni procházkou jsme se vydali do místní čokoládovny potěšit své chuťové buňky. A nabídka byla opravdu velká – nepřebornému množství pralinek, čokolád a čokoládových figurek, různých druhů káv či limonád neodolal nikdo.

Když jsme doplnili energii a vybrali sladké dárky pro naše blízké a přátele, nastal čas návratu domů. Ač neradi, rozloučili jsme se

s příjemným prostředím čokoládovny a neméně příjemnou obsluhou. Pak jsme se vydali na cestu zpět. Doufáme, že i příště se nám podaří podniknout stejně pohodový výlet.

Jarmila Hyžáková,
vedoucí stacionáře Magnolia

Charita Zlín

Publikum Jazzového večera přispělo pět tisíc korun

Sedm desítek žáků a pedagogů ZUŠ Zlín, v zádech s technickým jištěním, připravilo zlínskému publiku obohacující hudební zážitek. To na oplátku přihodilo do charitní kasičky 5 000 korun.

Tradiční koncert z oblasti moderní populární hudby jako je jazz-pop-rock-funky-boogie..., který je velmi navštěvovaný a oblíbený, i letos nabídl pestrý program. Na jevišti vystoupily smyčcový a kytarový orchestr, akordeony, akordeonový soubor či jazzrocková kapela. Diváci si poslechli také saxofony a sólový i sborový zpěv. Výtěžek koncertu už řadu let míří do Charity Zlín. Letos nadšení posluchači přispěli potřebným 5 000 korun. Děkujeme!

Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

Jazzový koncert pro Charitu.

Foto: Archiv Charity Zlín

Téměř dvě stě zlínských poutníků prošlo Svatou bránou milosrdenství

Zlínská Charita pořádá tradičně v květnu poutní zájezd na svatý Hostýn za doprovodu zlínského kněze. Letos téměř dvě stovky poutníků doprovodil otec Jaroslav Endlicher. A poprvé v tomto roce mnozí prošli Svatou bránou milosrdenství.

Svatá brána milosrdenství se otevřela u příležitosti Svatého roku Božího milosrdenství, jež papež František oznámil během své homilie. Následná křížová cesta ani požehnání pro přítomné novinou nebyly. Děkujeme všem za krásné společenství.

Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

Prosím a děkuji. Slova, která otevírají dveře k srdcím

PROSÍM A DĚKUJI. Tato dvě slovíčka často slycháváme u nás, v Charitním domově pro matky s dětmi v tísní Zlín. Jsou klíčem k poskytované službě, tedy naší práci, a otevírají dveře k srdcím. Skrývají se v nich dlouhé a mnohdy smutné příběhy jednotlivých maminek a jejich dětí.

Tato slova nám dávají velkou sílu, empatii a chuť k vytrvalé pomoci i přes občasné neúspěchy, jak už to v životě chodí. Pomoc je více posláním než zaměstnáním. Nemohu zde líčit osudy lidí, kdy se prosí, a kdy se děkuje, ale každý z nás, pokud se rozhlédne kolem, tyto příběhy může vidět docela blízko sebe. Slova děkuji a prosím slyšíme, když klienti přicházejí a slyšíme je, i když odcházejí z našeho zařízení v naději, že všechno

už bude dobré. Je povzbuzující, když tato slova slyšíme i mezi klienty vzájemně. Svědčí to o jejich soudržnosti, vzájemné podpoře a porozumění. Příklad, kdy sami potřební pomáhají potřebným. Já tedy prosím, abychom se všichni uměli podívat kolem sebe. A za to Vám děkuji.

Charitní domov pro matky s dětmi v tísní Zlín finančně podporuje Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2016, statutární město Zlín a dárci

Eva Danielová,
vedoucí služby

Seznamte se s patronkou domova pro matky s dětmi v tísní: sv. Zdislava z Lemberka

Předposlední květnový den je každoročně připomínána památka svaté Zdislavy (*1220 - †1252), patronky služby zlínského azylové ubytování. „Zdislava pečovala o čtyři děti, byla dobrou matkou,“ objasňuje volbu Eva Danielová, vedoucí sociální služby. Svatá Zdislava je patronkou rodin českého národa. Mezi atributy, s nimiž je zobrazována, patří děti (v případě loga azylového domu ruce dětí chráněné dlaněmi dospělých), vinná réva a brečťan či erb lvíce.

Zdislava byla dcerou pana Přibyslava z Křižanova, královského purkrabího v Brně na hradě Veveří a paní Sibylly ze Sicílie, dvorní dámy královny Kunhuty. Provádala se za českého velmože pana Havla Markvartice. Světici se Zdislava stala jako manželka a matka rodiny, ale její život a činnost se neomezovaly jen na soukromí, neboť vzdělávala a vychovávala také hradní čeleď, ošetřovala i pomáhala nemocným,

chudým, bezdomovcům a válečným uprchlíkům. Zdislava zemřela pravděpodobně na tuberkulózu, je pohřbena v kryptě klášterního kostela v Jablonném; její lebka je v relikviáři na mariánském oltáři vlevo v chrámové lodi. Její hrob, u něhož dodnes dochází k podivuhodným vyslyšením, uzdravením a jiným divům na přímlyvu této světice, se těší úctě věřících. K jejímu blahorečení byl už v 18. století, na místě dřívějšího gotického kostela, postaven velkolepý barokní chrám sv. Vavřince. Zdislavu svatořečil papež Jan Pavel II. v Olomouci 21. 5. 1995. Pozornost poutníků má i Zdislavina studánka pod hradem Lemberkem, kde mnozí nacházejí zdraví po modlitbě k paní Zdislavě a pití či umývání se v této vodě.

+ Noela Frolková,
pastorační asistentka

Enkaustiku si uživatelé osahali. A to doslova

Překvapení, radost, i dojetí. To vše díky tvořivému malování horkým voskem. V Domovince se ukázalo, že tato jednoduchá technika je skutečně, s trochou podpory, vhodná pro každého.

„Já jsem šťastná. Opravdu. Neumím své pocity ani popsat. Obrázek daruji synovi, který žije v zahraničí a v příštím týdnu nás navštíví,“ netajila se dojetím paní Marie.

Další uživatel, kterého výtvarná tvorba provázela celým životem, si dovilil více kreativity a plánoval představenou techniku kombinovat s kresbou tuší.

Enkaustika - hravé, jednoduché tvoření, ke kterému nejsou nutné umělecké znalosti ani dovednosti. Je to znovuobjevená antická technika malování horkým voskem, který se nanáší enkaustickou žehličkou na papír. Tak je možné malovat menší i větší obrazy, vytvářet až magické abstrakce.

Domovinka – centrum denních služeb pro seniory Charity Zlín finančně podporuje Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2016, statutární město Zlín a dárci.

Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

V Domovince vyzkoušeli malování horkým voskem.

Foto: Archiv Charity Zlín

Tebe ctíme, milujeme, rozléhalo se u nás každé květnové pondělí

Májová setkání ve Zlíně jsme neprožili jen s mariánskými písněmi. V programu byly i příběhy vázané k Panně Marii, litanie jako prosba o její pomoc, přímluvu a ochranu. Nechybělo povídání o mariánských zjeveních ve Fatimě, Lurdech a Guadalupe, ani vzpomínky na pobožnosti z mladých let přítomných žen. Ty se shodly, že vedle radosti z májových byli pro ně sil-

ným zážitkem i chrousti, což objasnily: „No, oni nám kluci při pobožnosti házeli do vlasů tyto nevábné létající brouky.“ Ještě, že se chrousti vyskytují vzácně, tohle bych nepřežila.

+ Noela Frolková,
pastorační asistentka

Sto jednaletá Štěpánka Světlíková děkuje pečovatelkám za ochotu

Každý projev úcty, pochvaly a díky potěší. Co teprve, když se ze svých pocitů vyzná sto jednaletá dáma. Paní Štěpánka Světlíková nám, za podpory blízkých, napsala: „Jsem velmi ráda, že mohu pečovatelskou službu využívat. Tato služba mi umožňuje zůstat i nadále ve svém domově a dopřát rodinným příslušníkům trochu oddechu v péči o mou osobu. Moc si vážím vstřícných, usměvavých pečovatelek, které jsou velmi ochotné i k nepříjemným úkolům. Jsem jim velmi vděčná za příjemné chvíle s nimi strávené. Přeji celé charitní pečovatelské službě mnoho úspěchů ve vaší těžké práci.“

Charitní pečovatelskou službu Zlín finančně podporuje Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2016, statutární město Zlín a dárci.

Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

I senioři umí žít naplno! - Děkujeme za krásné setkání

Děkujeme za pozvání na již tradiční odpoledne, které pořádá statutární město Zlín na zlínském náměstí Míru.

HUMANITÁRNÍ POMOC

Veletrh vědy a výzkumu 2016: na vlastní kůži uprchlíkem

Téma 15. ročníku Veletrhu vědy a výzkumu znělo „Pulzujeme pro vědu“. Návštěvníci si vyzkoušeli například to, jaké to je být uprchlíkem, který se vydá na cestu za bezpečím. Jedno z dějišť veletrhu, prostranství za Přírodovědeckou fakultou, se tak v pátek 17. června proměnilo v zaslíbenou zemi Kingdom, kde zájemci nejen zdolávali nejrůznější překážky, ale ochutnávali i mezinárodní kuchyni a spoustu dalšího. Cestou zamířili i na stanoviště Arcidiecézní charity Olomouc (ACHO).

Otec dvou dětí přišel o dům. Popadl uprostřed bombardování své děti a doklady a vydal se do neznáma. Podobnou roli si stříhli návštěvníci letošního veletrhu. U brány dostali pas a s ním i svůj příběh. Zábavná i napínavá cesta za bezpečným azylem do Kingdomu začala. „Cesta může vést i přes naši Charitu, která pomáhá bližnímu v nouzi. Tomu, kdo potřebuje, poskytneme léky, nádobí i hygienické potřeby,“ uvedl vedoucí humanitárního oddělení ACHO Martin Zamazal. Teplá deka, pasta na zuby, toaletní papír, mýdlo a další hygienické prostředky by se otci dvou dětí hodily. Na místě se dozvídá, jestli má nárok i na něco víc.

Kromě nejrůznějších úkolů čekal na návštěvníky veletrhu také bohatý doprovodný program. Ochutnali mezinárodní pokrmy, fěrovou kávu nebo čaj a poslechli si příběhy skutečných lidí, kteří podobnou cestou prošli. Osudy dalších migrantů jim přiblížily snímky známého fotografa Jindřicha Štreita. Kolemjdoucí si také zahráli fotbal s cizinci nebo si vyzkoušeli, jak se hraje na djembe. V sobotu 18. června se Kingdom přesunul před Korunní pevnostku.

Veletrh vědy a výzkumu pořádá každoročně Univerzita Palackého Olomouc. Charitní oblast bývá v režii Cyrilometodějské teologické fakulty. Právě ta letos přišla s nápadem zaslíbené země Kingdom.

Tento uprchlík má štěstí. Modrý pas značí udělení azylu.

Foto: P. Langer

„Letos jsme se zaměřili na migraci, která je v dnešní době aktuálním tématem. Migranti vlastně „pulzují“ z místa na místo a hledají bezpečný azyl. Pomáhají jim v tom humanitární pracovníci, a to materiálně i formou psychosociální pomoci. I to chceme lidem přiblížit,“ zmínila za teologickou fakultu Marcela Krejčí.

Karolína Opatřilová,
ACHO

MISE NA UKRAJINĚ - zápisky z cesty III

Přes 2000 kilometrů napříč západní Ukrajinou najel pětičlenný tým Arcidiecézní charity Olomouc na přelomu března a dubna. Každý den na jiném místě - konference s řeckokatolickými kněžími, prohlídka prostorů jednotlivých Charit, doručení balíčků s obvazy, lékárníčkami a další pomocí či návštěva dětského domova a zapadlých vesniček. Co na cestě prožili?

Sobota 2. dubna - Kyjev

Z terénně náročných cest přejedeme na hladký povrch nově vystavěné dálnice. Lemují ji sloupy elektrického vedení – překvapivě na spoustě z nich sedí těžká čapí hnízda. V sobotu 2. 4. odpoledne přijíždíme do Kyjeva a ještě tentýž den míříme do centra ukrajinské metropole. Metrem rovnou na Majdan. Před dvěma lety tu spousta lidí protestovala proti korupci a sovětskému směřování Ukrajiny. Revoluci Důstojnosti však rozčíslá střelba. Spousta lidí zemřela. Fotografie zastřelených, květiny, ukrajinské vlajky, nuzné štíty nebo pracovní helmy, kterými se lidé chránili. A díry po kulkách ve sloupech a kmenech stromů. To vše míváme cestou z Majdanu k budovám ministrů, parlamentu a vlády.

Stopy po tragédii jsou patrné i z druhé strany budov, směrem k fotbalovému stadionu. Symbolické siluety na zemi před hlavním vchodem na stadion nebo fotografie, květiny, obrázky namalované na papíře a nasprejované na zdi kousek opodál. Jako by ty dva roky neuplynuly...

Pondělí 4. dubna - Kyjev

Caritas Kyjev

Naše další zastávka. Charita při kyjevské řeckokatolické církvi působí v malé budově schované na sídlišti poblíž školy a kostela. Když nás však otec Roman Syrotych pozve dovnitř, objeví se před námi optimistický barevný prostor.

Přestože Charita pomáhá v současnosti desítkám tisícům potřebných, a nechala své sídlo zrekonstruovat, může být její činnost ze

dne na den ukončena. Není totiž vyjasněno, komu budova patří. Tým Caritas Kyjev se skládá z 5 zaměstnanců a nejrůznějších dobrovolníků. Nejdříve začali pomáhat dětem bez domova (3–18 let) ve spolupráci se školní jídelnou. Dobrovolníci vyhledávali malé děti po městě i ve sklepích domů... V současné době dětí bez domova v Kyjevě značně ubylo. „Potýkáme se ale s jiným problémem – pomáháme dětem rodičů, kteří jsou závislí na alkoholu a jiných drogách, a o děti se nestarají,“ uvádí otec Roman. Každý den Charitu navštíví 100 takových dětí. Mnohdy jsou na tom hůř než sirotci.

Ekonomická krize žene lidi do náruče alkoholismu

Ukrajina se nyní vypořádává s ekonomickou krizí. Lidé nemají práci a řeší existenciální problémy. Nájem v Kyjevě stojí zhruba 800 hřiven, avšak výplata či důchod se pohybuje v rozmezí 1 200 – 3 000 hřiven. Mnozí se navíc starají o celou rodinu a ceny věcí, které jsou třeba k životu, se zvyšují. „Například jedna krabice plenek o 30 kusech dřívě stála 180 hřiven, nyní se její cena vyšplhala už na 600 hřiven,“ podotýká otec Roman. Existenciální problémy vedou u mnohých lidí k závislosti na alkoholu. Caritas Kyjev pracuje jak se závislými dospělými, kteří mají vůli problém řešit, tak i s dětmi těch závislých rodičů, kteří se o ně nestarají.

Tři měsíce se protáhly na roky

Další kategorií, která potřebuje podporu, jsou přistěhovalci z východu země. „Když k nám zhruba před dvěma lety první z nich přijížděli, byli lehce oblečení a bez větší vybavy, zkrátka tak, jak utekli z nebezpečí. Ukrajina nebyla na nic takového připravena, museli jsme jim hned dodat materiální pomoc,“ vypráví dál Roman Syrotých s tím, že mnozí uprchlíci se domnívali, že se do tří měsíců vrátí zpátky domů. Nestalo se tak. Měsíce ubíhaly a jim docházely peníze. Přistěhovalců z východu se tehdy na Caritas Kyjev chodilo zaregistrovat asi 500 denně. „Nyní jich máme zaregistrováno celkem 20 000, z toho 15 000 jsme jednorázově pomohli,“ pokračuje otec. Podle něj oficiální čísla hlásí, že na území Ukrajiny, kde se neválčí, nyní přebývá v provizorních podmínkách 1,7 milionů přistěhovalců.

Na Caritas Kyjev hledají pomoc i děti uprchlíků. „Tyto děti přišly do úplně jiného prostředí, rodina je materiálně nezabezpečená a ve škole je mnohdy neberou,“ popisuje dál otec Roman. Caritas Kyjev je tak pro spoustu těchto dětí jediným místem, kam chodí rády. „Když jsme se jich ptali, čím by chtěly být, mnohé odpovídaly, že až vyrostou, založí si svou Caritas,“ usmívá se Roman Syrotých.

Že nemají tyto barevné papírové peníze cenu? Omyl. Tuto „měnu“ děti dostávají během měsíce za věci, které se jim podaří vyrobit či uskutečnit. Na konci měsíce pak za ně při bazaru mohou pořídit nejrůznější sladkosti, hračky a podobně. „Nejvíce dětí si však nakupuje jídlo,“ konstatuje otec Roman.

Pondělí 4. dubna - Caritas Ukrajina

Na východě Ukrajiny se odehrává největší humanitární krize, kterou Evropa pamatuje od 2. světové války. A svět si toho nevěší. To, a mnohé další, se dozvídáme od prezidenta Caritas Ukrajina Andrije Waskowycze...

V pondělí odpoledne vyrážíme do Caritas Ukrajina. Vítají nás přátelsky, přesto se mezi námi vznáší tíha. Tíha toho, co se děje na východě Ukrajiny. Podle prezidenta Charity je nejhorší situace ve třech oblastech, kterých se dotýká válečná fronta. „Většina lidí odsud utekla a zůstávají jen staří a nemocní obyvatelé, někteří z nich ležáci, o které se nemá kdo starat. Někdy pomůžou sousedé, jindy se ale takový člověk nedostane k jídlu ani k lékařské péči a umí-

rá sám v prázdném domě,“ líčí nám. Podle Andrije Waskowycze v tuto chvíli nikdo netuší, jaká je v této zóně přesně situace.

Pokračování příště...

**Karolína Opatřilová,
ACHO**